

W paragrafie 29 słowa w zdaniu pierwszym: „po głosowaniu” zmienia się na „po ukończeniu głosowania”.

W paragrafie 35 w końcu ustępu pierwszego po słowie „wyborców” dodaje się słowa: „i zawierać wszelkie dowody rzeczowe na zarzuty, w proteście czynione. Zarząd, przedkładając Urzędowi Ubezpieczeń protest, winien dołączyć oświadczenie swoje na zarzuty protestu i podać datę wniesienia tegoż na ręce Zarządu”.

W paragrafie 36 po słowach „rozpisać nowe wybory” wstawia się: „o ile urząd ubezpieczeń nie postanowi inaczej”.

W paragrafie 39 przed słowem: „Rady” wstawia się: „ustępującej”.

W paragrafie 40, w wierszu pierwszym po słowie: „Rady” zamiast „a” wstawia się „i najpóźniej”.

W paragrafie 41 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie następujące:

„Listy kandydatów z grupy ubezpieczonych, winny być podpisane przez 3 ubezpieczonych uprawnionych do głosowania, z grupy pracodawców—przez 2 pracodawców, uprawnionych do głosowania”.

W paragrafie 44 dodaje się ustęp trzeci:

„Do czasu ukonstytuowania się nowego zarządu, dotychczasowe władze kasy wykonywują w dalszym ciągu swe czynności”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

22.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 31 grudnia 1923 roku

o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. § 7 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu otrzymuje brzmienie następujące: 1) złotnicy, 2) handlujący wyrobami złotniczymi, 3) wytapiacze złota i srebra (rafinerzy), 4) handlujący złotem i srebrem w stanie materiału surowego i półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale dla celów dentystycznych i t. p., 5) zegarmistrze, 6) antykwariusze handlujący starymi złotem i srebrnymi wyrobami, 7) lombardy, sale licytacyjne i sklepy komisowe, 8) sklepy galanteryjne, dewocyjne i t. p., handlujące jakimkolwiek artykułem złotniczym i wogóle wszystkie osoby, oraz firmy, wytwarzające przedmioty złote i srebrne lub handlujące temiż przedmiotami, obowiązane są

złożyć we właściwym Urzędzie Probierczym raz na rok w styczniu wymaganą deklarację i otrzymać świadectwo złotnicze:

§ 2. Za świadectwa złotnicze pobiera się opłaty, a mianowicie:

- a) od handlujących złotem i srebrem w stanie materiału surowego lub półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale szlachetne dla celów dentystycznych oraz od wytapiaczy złota i srebra (rafinerów)—20 franków złotych.
- b) od przemysłowców, wykupujących świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorstw przemysłowych I kategorii—50 franków złotych, II kat.—25 franków złotych, III kat.—10 franków złotych, IV kat.—5 franków złotych, V kat.—3 franki złote, VI kat.—2 franki złote, VII kat.—1 frank złoty, VIII kat.—0,5 franka złotego.
- c) od handlujących wyrobami ze złota i srebra, wykupujących świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorstw handlowych I kategorii—10 franków złotych, II kat.—5 franków złotych, III kat.—1 frank złoty.

§ 3. Wartość franka złotego należy obliczać według postanowienia art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 20 grudnia 1922 r. o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1064):

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

23.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 7 stycznia 1924 r.

o opłatach probierczych.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 10 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) otrzymuje następujące brzmienie:

„Opłaty probiercze na rzecz Skarbu Państwa za cechowanie złotych i srebrnych przedmiotów są następujące:

Poz.	Wyszczególnienie	franki	centymy	złote
	Od ciężaru 1 grama:			
1	Od gotowych wyrobów:			
	a) złotych	—	4	
	b) srebrnych	—	0,2	
2	Od metali malarskich w książeczkach (waga z papierem):			
	a) od złota	—	0,2	
	b) od złoto-srebra	—	0,1	
	c) od srebra	—	0,05	
3	Od metali grubolistkowych (waga bez papieru):			
	a) od złota	—	1	
	b) od złoto-srebra	—	0,5	
	c) od srebra	—	0,1	
4	Od metali nitkowych:			
	a) od złota	—	1	
	b) od srebra	—	0,1	
5	Od zlewków sztab i t. p. materiałów i półfabrykatów:			
	a) od złota	—	0,2	
	b) od srebra	—	0,02	
6	Od zegarków kieszonkowych i kopert zegarkowych w stanie gotowym (rozebranych lub nierozebranych):			
	za 1 sztukę:			
	a) od złotych do 33 $\frac{1}{2}$ mm. średnicy koperty	1	—	
	b) od złotych o większej średnicy	2	—	
	c) od srebrnych bez względu na wielkość	—	20	
7	Od kopert zegarkowych w stanie niegotowym—jak wp. 1”.			

§ 2. Art. 17 rozporządzenia, wymienionego w § 1 niniejszego, otrzymuje następujące brzmienie:
„Za czynności, nie połączone ze stemplowaniem, urzędy pobierają następujące opłaty:

- 1) za 1 próbę złota 0,4 franka złotego
- 2) za 1 próbę srebra drogą ogniową 0,2 „ „

- 3) za 1 próbę srebra drogą moką 0,4 franka złotego
- 4) za 1 próbę stopu złota i srebra drogą ogniową 0,6 „ „
- 5) za topienie złota i srebra do 100 gr. 0,2 „ „
- 6) za każde następne 100 gr. 0,1 „ „

§ 3. Wartość franka złotego należy obliczać według postanowienia art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 7 listopada 1923 r. o dalszym podniesieniu niektórych opłat probierczych (Dz. U. R. P. № 115, poz. 923).

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

24.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 4 stycznia 1924 r.

o włączeniu wsi Sadykierz gminy Wyszków do gminy Obyte w powiecie pułuskim.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Wieś Sadykierz włącza się z gminy wiejskiej Wyszków i włącza się ją do gminy Obyte.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*